

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.943

Dosar nr.3709/2/2009

Ședința publică de la 17 februarie 2011

Președinte:	Carmen Ilie	- judecător
	Iuliana Riciu	- judecător
	Emanuel Albu	- judecător
	Lidia Craiu	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței civile nr.597 din 2 februarie 2010 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității reprezentat de consilierul juridic lipsind intimata-pârâtă Panaete (Popescu) Gherghina.

Procedura completă.

S-a prezentat referatul cauzei arătându-se că recursul a fost declarat și motivat în termenul prevăzut de art.20(1) din Legea nr.554/2004 și este scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Curtea, constatând pricina în stare de judecată a acordat cuvântul părții prezente în raport cu recursul formulat.

Consilierul juridic pentru recurentul-reclamant a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, pe fond, admiterea acțiunii și constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe intimată, arătând că potrivit art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008 „Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.), în contradictoriu cu pârâta Panaete Gherghina, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate calitatea acesteia de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că la data declanșării verificărilor, pârâta a candidat la funcția de senator în Parlamentul României, iar conform prevederilor art.3 lit.b) coroborat cu art.5 alin.1 teza a II-a din O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul stabilirii calității de lucrător sau colaborator ai Securității, persoanele care au candidat sau dețin/ocupă demnitățile sau funcțiile prevăzute la art.3 lit.b)-h)¹.

A susținut reclamantul că așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr.S/DI/I/390 din 06.02.2009, parata Panaete (născută Popescu) Gherghina a fost recrutată, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 07.12.1977, cu numele conspirativ "*Panait*", în vederea asigurării "legăturii dintre organele de securitate și sursele încadrate la problema „comerț, protocol și apărarea secretul de stat”. Recrutarea este confirmată, în afara consemnărilor făcute de ofițerii de securitate care atestă că pârâta "a fost de acord cu propunerea făcută", și de existența angajamentului olograf.

Pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, în locuința pârâtei, au fost introduse următoarele surse: "*Edith*" (la data de 14.02.1978), "*Florescu C-ța*" (la data de 21.02.1978), "*Liana*" (la data de 07.03.1978), "*Puica*" (la data de 07.03.1978), "*Florescu Cornelia*" (dată neprecizată).

Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal prin Sentința nr.597 din 2 februarie 2010 a respins acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu Panaete Gherghina ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut, în esență, că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.b) teza a IV-a din O.U.G. nr.24/2008.

S-a apreciat că la stabilirea calității de colaborator al Securității, pentru ipoteza în care o persoană a pus în mod voluntar la dispoziția Securității locuința sa sau alt spațiu, instanța va analiza în ce măsură acest fapt a condus la culegerea de informații de la alte persoane, de natură a asigura controlul statului asupra acestora, ca efect al exercitării politiei politice, și, implicit, la o încălcare a drepturilor și libertăților lor fundamentale.

S-a reținut că, în speță, pârâta, muncitoare în cadrul serviciului import-export din cadrul IAP, a fost recrutată ca gazdă, casă de întâlniri, garsoniera acesteia fiind destinată legăturii dintre organele de securitate și

sursele încadrate la „problema comerț, protocol și apărarea secretului de stat”, iar scopul recrutării acesteia nu l-a constituit reprimarea unor atitudini sau acțiuni contrare ideologiei comuniste, instituirea unei atmosfere de teroare pentru toți oponentii sau potențialii oponenti ai regimului de la acel moment, ci, în acord chiar cu dispozițiile constituționale în vigoare, apărarea secretului de stat în domeniul comerțului.

S-a apreciat că din actele depuse în susținerea acțiunii promovate la instanță, nu se poate reține în mod rezonabil faptul că, prin punerea la dispoziția organelor Securității a casei sale, pârâta a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane. Simpla împrejurare ca au fost introduse 5 surse în incinta garsonierei, astfel cum s-a precizat în rapoartele ofițerilor de Securitate, nu probează, prin ea însăși, faptul pretins de către reclamant, respectiv înlesnirea culegerii de informații cu relevanță din perspectiva incidenței O.U.G. nr.24/2008.

Împotriva acestei sentințe, considerată nelegală și netemeinică, a formulat recurs Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, susținând, în esență, că instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile art.2 lit.b) teza ultimă din O.U.G. nr.24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.293/2008, întrucât legiuitorul a prevăzut că simpla punere la dispoziția Securității a unui spațiu deținut duce automat la reținerea calității de colaborator al Securității, nefiind necesară îndeplinirea altei condiții decât cea prevăzută în dispozițiile legale menționate.

Recurentul susține că și jurisprudența instanței supreme este în acest sens, menționând Decizia nr.5922 din 18.12.2009 și depunând practică judiciară a Curții de Apel București în sensul celor menționate în cererea de recurs.

Înalta Curte analizând recursul în raport de criticile formulate, de înscrisurile care există la dosarul cauzei, de dispozițiile legale incidente, apreciază că acesta este fondat pentru considerentele ce urmează a fi expuse.

Potrivit art.2 alin.1 lit.b teza finală din O.U.G. nr.24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.293/2008, „Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitate de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Reiese din aceste dispoziții că legiuitorul a înțeles să trateze distinct situația persoanelor care au furnizat informații ce se încadrează în ipoteza art.2 alin.1 lit.b) teza I din actul normativ menționat față de cea a

persoanelor care au înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea.

În această ultimă ipoteză legiuitorul a statuat că punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea o persoană cu scopul de a înlesni culegerea de informații de la alte persoane reprezintă o condiție suficientă pentru a se constata calitatea de colaborator al Securității.

De asemenea, legiuitorul nu a condiționat constatarea acestei calități de culegerea de informații de însăși persoana care a pus la dispoziție locuința și nici de faptul producerii vreunor consecințe asupra persoanelor vizate de aceste informații.

Necontestat este faptul că intimata-pârâtă a pus la dispoziția organelor Securității locuința sa începând cu luna februarie 1978, în scopul pentru care a fost semnat angajamentul din 7 decembrie 1977 (fila 49 dosar fond).

Prin urmare, este îndeplinită atât condiția privind înlesnirea activității de culegere de informații de la alte persoane, cât și cea privind punerea spațiului la dispoziția Securității, în mod voluntar.

În consecință, instanța de recurs reține că din întreg materialul probator existent la dosar, este întemeiată acțiunea formulată de C.N.S.A.S., fiind dovedită incidența dispozițiilor art.2 alin.1 lit.b) teza finală din O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări și completări, în ceea ce o privește pe intimata-pârâtă Panaete (Popescu) Gherghina.

Față de cele expuse, Înalta Curte apreciază că instanța de fond a pronunțat o hotărâre cu aplicarea greșită a legii, fiind incident motivul de recurs prevăzut de art.304 pct.9 din Codul de procedură civilă, astfel că în temeiul art.312 alin.1 teza I din Codul de procedură civilă coroborat art.20 din Legea nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, va admite recursul formulat, va casa sentința atacată și, rejudecând cauza pe fond, va admite acțiunea reclamantului C.N.S.A.S. în sensul constatării calității de colaborator al Securității a pârâtei Panaete (Popescu) Gherghina.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței civile nr.597 din 2 februarie 2010 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată, admite cererea și constată calitatea de colaborator al Securității a pârâtei Panaete (Popescu) Gherghina.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 17 februarie 2011.

JUDECATOR,

C. Ilie

JUDECATOR,

I. Riciu

JUDECATOR,

Em. Albu

MAGISTRAT ASISTENT,

L. Craiu

Red. I.R.
Tehnored. T.E.
4 ex.
Jud. fond

ROMÂNIA 12.12.2011
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei cauze.

3709/12/2009
cu nr. 943/14.02.2011
procuror de 3709/12/2009